

אמרי שפר "רז"ט"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך: ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם זקן הקרוב למותו, כבר נחלש אצלו רצון החיים ולא כ"כ קשה לו למות, ומדוע אם כן בכה הגר"א בכזו היאחזות בחיים? אלא היא הנותנת. אדם שחיבורו לחיים הוא בגלל הגשמיות, הרי כשהיא נחלשת, גם יצר החיים נחלש אצלו. אבל כשהחיבור לחיים הוא מצד הרוחניות, אותה ניתן לקיים במלוא עוזו עד הרגע האחרון, ואז לא נחלש כלל הרצון לחיות. (רבי שמואל רוזובסקי)

אדם שהגיע לבית הכנסת בשעה שהציבור לומדים ורוצה לומר קדושה עובר על עוון ביטול תורה דרבים ועדיף שיתפלל ביחיד.

אוטובוס בת"ב - הנוסעים ברכב, אוטובוס, אם יוכל, יעמוד, ואם לא, מותר לשבת בכיסאות הרגילים שהכוונה מטעם בטיחות.

אומר ה"אוהב ישראל" מאפטה זצ"ל - "שש ערי מקלט" המה שש תיבות שבפסוק - "שמע ישראל ה' א-לוקינו ה' אחד", שבהן צריך האדם למצוא לו מקלט בטוח לראשו הנבוך בכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע.

אין אוכלים בשר או שותים יין במוצאי ט"ב עד לאחר חצות יום י' באב וכן אין מתרחצים או מסתפרים או מכבסים או שומעים נגינה.

אין להביא נעלי ת"ב לבית הכנסת בשבת. וכן אין להביא ספר קינות לביהכ"ס אלא אם יעיין בו מעט בבית הכנסת מבעוד יום.

אין לתת בימים אלו (תשעת הימים) מתנות וכן אין לשלוח פרחים שזה כמו משא ומתן של מצווה, אבל בנתינת מתנה לבר מצווה יש להקל (הגר"ש אלישיב זצ"ל).

"אין למלמד לנעור (להישאר ער) בלילה יותר מדאי, שלא יהיה עצל ביום ללמד. (שולחן ערוך יור"ד סימן רמ"ה סעיף י"ז ברמ"א)

"אלה מסעי", לשון רבים. לאמור, אם יש בך רצון כן להשתנות, אל תסתפק במאמץ חד-פעמי של היחלצות מהבור. מעתה ואילך עליך להיות במסע תמידי, לנוע ללא הרף, שכן אין סוף לעליות. וגם אם עכשיו אתה בשאול תחתית, דורשים ממך להתעלות עד בלי סוף, שכן האפשרות לך טמונה בך כבר עכשיו!

"אם נחשוב שאפשר להינצל בדרכי הטבע, אז ימשיך ח"ו לבוא עוד גזירות, גזירה אחר גזירה, ורק בשעה שנקבל על עצמינו באמונה שלמה שהישועה תבוא רק מהקב"ה, אז יגן הקב"ה ויושיע אותנו" (הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א)

אנשים מצליחנים יודעים שאף אחד לא מצליח כל הזמן והכישלון הם מקבלים אותו כחלק מהחיים ולכן כשחווים את הכי-שלון הם לא נשארים כפופים אלא רואים את זה כעוד תחנה בדרך ולא כסוף הדרך, לעומת זאת המפסידנים מקבלים את הכישלון כעובדה סופית שזה מה שהם וגמרנו ולכן נשארים מפסידנים לנצח.

אסור לאדם להשלים עם חוסר צדק, ולהצטדק בכך שהוא קרבן. הוא צריך להילחם כנגד העוול או לתקן את עצמו. האדם צריך ללחום בעוול, אך לא כדי לתקן את העוול האינהרנטי לעולם, אלא כדי להשיג את מה שמגיע לו בדיון.

אסור לנעול נעלי עור, אבל של בד, עץ, שעם, או גמי, מותר. ואפילו אם חלק הנעל מעור, אסור ללבושו.

אשה שבעלה מתעכב במוצאי הצום, תעשה לעצמה הבדלה ותשתה.

ב"הגדה של פסח" נאמר "ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מצויינים שם", ויהי שם לגוי – איך הוא נעשה לגוי, מלמד שהיו ישראל מצויינים שם – שהכניסו רק בחורים מצויינים להשיבה...

בליל מוצאי ט"ב מבדילים על היין ואינו מברך לא על הנר ולא על הבשמים ויכול לשתות היין בעצמו ואינו אומר פסוקי הנה א' ישועתי אלא מתחיל בברכה על הכוס.

במוצאי שבת ערב ט"ב אומרים "ברוך המבדיל בין קודש לחול" ולאחר מכן מורידים נעליים ומחליפים מבגדי שבת לבגדי חול.

בשולחן ערוך נפסק: ראוי לכל ירא שמים להיות מיצר ודואג על החורבן. ומה עם מי שאינו ירא שמים? הוא לא צריך להתאבל? אלא מי שאינו ירא שמים, צריך קודם להיות מיצר ודואג על חורבנו האישי, הפרטי. "ה'חידושי הר"ם ז"ע)

בתשעה באב אסור לקרות בתורה נביאים וכתובים, משנה מדרש וגמרא, הלכות ואגדות, משום שנאמר פקודי ד' ישרים משמחי לב. מותר ללמוד: איכה. מדרש. איוב ומפרשים. ירמיהו, דברים רעים. מו"ק אלו. מגלחין. חלק. הניזקין גיטין נה: יוסיפון. מלחמות היהודים. ירושלמי סוף מסכת תענית. הלכות תשעה באב. הלכות אבלות. ספרי מוסר שמשברים את הלב, ובלבד שאין שם פסוקים ומאמרי חז"ל. מחלוקת לגבי תהילים.

"גדולה נקמה שניתנה בין שתי אותיות" (סנהדרין צב, א). "ואמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יהוצדק כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם" (יומא, כג, א). הגמרא אמנם מסייגת את דבריה ומבחינה בין מקומות שראוי לנקום ומקומות שראוי להבליג על המידות, אך בסך הכל, נקמה ורגשות נקם אינם מוארים באור שלילי.